

РЕШЕНИЕ

№ 269

гр. София, 16.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 16.12.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Тафров

Людмила Коева

при участието на секретаря Цветелина Заркова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **9113** по описа за **2022** година докладвано от съдия Людмила Коева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на началник група към Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР/- отдел „Пътна полиция“, подадена чрез юрк. Б., срещу решение от 04.08.2022 г., постановено по НАХД № 12342/2020г. по описа на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 103-ти състав.

В касационната жалба са изложени доводи за нарушение на материалния закон - касационно основание по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1 от Наказателнопроцесуалния кодекс (НПК) във вр. с чл. 63в ЗАНН. Иска се отмяна на обжалваното решение и постановяване на друго по съществуващото на спора, с което да бъде потвърдено наказателното постановление. Претендират се разноски за юрисконсултско възнаграждение.

В съдебно заседание касаторът, редовно уведомен, не изпраща представител.

Ответникът – К. Г. Г. в съдебно заседание се явява лично, изразява становище за неоснователност на жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение, че касационната жалба е неоснователна.

Административен съд София град, XI касационен състав, намира, че жалбата е

подадена в срока по чл. 211 АПК от надлежна страна с правен интерес от оспорването, поради което е допустима. Разгледана по същество, същата е неоснователна.

С обжалваното решение СРС е отменил изцяло Наказателно постановление /НП/ № 19-4332-024765/29.11.2019г., издадено от началник група към СДВР - отдел „Пътна полиция“, с което на К. Г. Г. са наложени административни наказания, както следва: за нарушение на чл.20, ал.1 от Закона за движение по пътищата /ЗДВП/ му е наложено наказание глоба в размер на 20 лева на основание чл. 185 ЗДВП; за нарушение на чл. 123, ал. 1, т. 3, б. „в“ ЗДВП са й наложени наказания глоба в размер на 100 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 1 месец на основание чл. 175, ал. 1, т. 5 ЗДВП.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал като доказателства по делото показанията на свидетелите А. С.- актосъставител, Д. Г. - служител на СДВР, посетил местопроизшествието и писмените доказателства, представени с наказателното постановление, приобщени по реда на чл.283 НПК. Въз основа на тях е обосновал правния извод, че при провеждане на административно-наказателното производство са допуснати съществени процесуални нарушения, като по този начин остава недоказано извършването на деянията по чл.20, ал.1 и чл.123, ал.1, т.3, б.„в“ от ЗДВП.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по см. на чл.219 ал.1 АПК.

По смисъла на чл.220 АПК съществува забрана за фактически установявания в касационното производство, като правомощията на съда се изразяват само в преценката дали въззивният съд правилно е приложил относимите материално-правни норми.

Констатирано е било, че на 22.10.2019г., около 08:50 часа в [населено място] на [улица], К. Г. Г. управлява лек автомобил „Тойота Корола“ с рег. [рег.номер на МПС] и поради недостатъчен контрол върху управлението от нея автомобил реализирал ПТП в л.а. „Форд“ с рег. [рег.номер на МПС] , след което напуска мястото на местопроизшествието, като не уведомява компетентните органи на МВР. В тази връзка и в присъствието на двама свидетели е бил съставен акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № 419697/22.10.2019г. Въз основа на изготвения акт е издадено и обжалваното наказателно постановление № 19-4332-024765/29.11.2019г. на началник група в отдел „Пътна полиция“- СДВР, с което ответникът е привлечен към административнонаказателна отговорност за извършени от нея деяния по чл.20, ал.1 и чл.123, ал.1, т.3, б„в“ от ЗДВП. К. Г. Г. е санкционирана с глоби съответно в размер на сумата от 20 /двадесет/ лева и 100 /сто/ лева, както и е лишена от правото да управлява МПС за срок от 1 /един/ месец.

При постановяване на оспореното пред АССГ решение не са осъществени релевираните с жалбата касационни основания. Касационната инстанция възприема изцяло, съобразно чл. 220 АПК, вр. с чл. 63в ЗАНН, установената от СРС фактическа обстановка. Районният съд не е допуснал съществено процесуално нарушение при осъществената преценка на събраните по делото доказателствени материали. Съображенията за това са следните:

От съдържанието на АУАН № 419697/22.10.2019г. и НП № 19-4332-024765/29.11.2019г., съдът приема, че актосъставителят и наказващият орган не са изпълнили задълженията си по чл. 42, т. 4 ЗАНН, съответно по чл. 57, ал. 1, т. 5

ЗАНН за детайлно описание на нарушенията по чл. 20, ал. 1 и чл.123, ал.1, т.3, б“в“ от ЗДвП и обстоятелствата, при които същите са намерили проявление в обективната действителност, имайки предвид липсата на доказателства за причинено ПТП по смисъла на § 6, т. 30 от ДР на ЗДвП. Съгласно легалната законова дефиниция „пътнотранспортно произшествие е събитие, възникнало в процеса на движението на пътно превозно средство и предизвикало нараняване или смърт на хора, повреда на пътно превозно средство, път, пътно съоръжение, товар или други материални щети“. В АУАН и НП не са изложени факти за причинени имуществени вреди, а единствено се сочи, че привлеченото към отговорност лице "поради недостатъчен контрол, реализира ПТП“ /неясно какви са последиците от това и дали въобще събитието може да се определи като пътно-транспортно произшествие/.

Допуснатите съществени процесуални нарушения са при описание на деянията, касаещи тяхната съставомерност и които нарушения ограничават възможността на проверяваното лице да ангажира адекватно правната си защита. Разпоредбата на чл. 53, ал. 2 ЗАНН, съгласно която наказателно постановление се издава и когато е допусната нередовност в акта, стига да е установено по безспорен начин извършването на нарушението, самоличността на нарушителя и неговата вина, е неприложима в случая, тъй като нередовността е допусната в НП, а не е отстранена с него. Правилен е изводът на СРС за допуснати нарушения на чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН. Формалността на административнонаказателното производство предпоставя максимална прецизност на наказващия орган при индивидуализацията на конкретното нарушение. Именно съблюдаването на формалния характер на производството по налагане на административни наказания е гаранция за липсата на засягане и ограничаване на правото на защита на наказаното лице. Настоящата инстанция намира, че от наказващия орган е допуснато нарушение на процесуалните правила при издаване на наказателното постановление, поради което районният съд правилно го е отменил.

По тези правни съображения, касационната инстанция приема, че процесното решение е правилно и законосъобразно и при условията и по реда на чл. 221, ал. 2 АПК следва да бъде оставено в сила.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо АПК във вр. с чл. 63в ЗАНН, Административен съд София-град, XI касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 04.08.2022г., постановено по НАХД № 12342/2020г. по описа на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 103-ти състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: